31978L0142

L 44/15 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ 15.2.1978

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 30 януари 1978 година
за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно материалите и предметите, които съдържат винилхлориден мономер и са предназначени за контакт с храни

(78/142/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид Директива 76/893/ЕИО на Съвета от 23 ноември 1976 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни ([1]), и по-специално член 3 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че член 2 от Директива 76/893/ЕИО от 23 ноември 1976 г. постановява, че такива материали и предмети не трябва да оставят върху храни никакви съставни вещества в количества, които могат да застрашат човешкото здраве;

като има предвид, че член 3 от същата директива постановява, че Съветът според процедурата, постановена в член 100 от Договора, приема с помощта на директивите специални разпоредби, отнасящи се до определени групи материали и предмети (конкретни директиви); като има предвид, че тези разпоредби могат да включват конкретни граници за отделяне на определени съставки във или върху хранителните продукти, а също и други правила, за да осигурят съответствие с член 2 от посочената директива;

като има предвид, че е доказано, че прилагането на високи дози винилхлориден мономер върху експериментални животни има вредни ефекти; като има предвид, че такива ефекти могат да се проявят и при човека;

като има предвид, че Научният комитет по храните е дал становище, че нивата на винилхлориден мономер в поливинилхлорида и сродните полимери трябва да бъдат колкото е възможно по-ниски и в същото време се препоръчва да не се откриват доловими следи от винилхлорид в храната или питейната вода с помощта на метод, който е общо приложим за повечето хранителни продукти в повечето лаборатории;

като има предвид, че в момента се провеждат по-нататъшни научни изследвания върху винилхлоридния мономер, но като предпазна мярка поглъщането на винилхлориден мономер трябва да бъде ограничено, докато не станат ясни резултатите;

като има предвид, че подходящото средство за постигане на тази цел е конкретна директива по смисъла на член 3 от Директива 76/893/ЕИО, чиито общи разпоредби са приложими и в този конкретен случай;

като има предвид обаче, че настоящата директива не засяга всички аспекти на материалите и артикулите, направени от винилхлоридни полимери или кополимери, и че на държавите-членки следователно трябва да бъде разрешено да не изискват на етикетите да бъдат отбелязани всички подробности, посочени в член 7 от Директива 76/893/ЕИО, според възможностите ановищата, постановени в параграфи 4 и 5 на посочения член,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива представлява специална директива по смисъла на член 3 от Директива 76/893/ЕИО.

2. Настоящата директива се отнася до наличието на винилхлориден мономер във и възможното му отделяне от материали и артикули, направени от винилхлоридни полимери или кополимери, по-долу наричани „материали и артикули“, които в окончателния си вид са предназначени за контакт с храни и са предназначени за тази цел.

Член 2

1. Материалите и предметите не трябва да съдържат винилхлориден мономер в количество, превишаващо посоченото в приложение I.

2. Материалите и предметите не трябва да отделят върху храни, които са или са били поставени в контакт с такива материали и артикули, никакъв винилхлорид, който е определен с помощта на метод, отговарящ на критериите, формулирани в приложение II.

([1]) ОВ L 340, 9.12.1976 г., стр. 19.
([2]) ОВ C 118, 16.5.1977 г., стр. 70.
([3]) ОВ C 114, 11.5.1977 г., стр. 13.

Член 3

Методът за анализ, необходим за проверка на съответствието с член 2, се приема според процедурата, формулирана в член 10 от Директива 76/893/ЕИО, и съответства на критериите, посочени в приложение II.

Член 4

Съветът разглежда настоящата директива въз основа на докладите на Комисията, съставени в светлината на научното и техническо познание, появило се след приемането на директивата и съпроводени, където е целесъобразно, от подходящи предложения. Първият доклад на Комисията се изпраща на Съвета не по-късно от 1 януари 1979 г.

Член 5

Настоящата директива не засяга националните разпоредби по отношение на други възможни правила, посочени в член 3 от Директива 76/893/ЕИО или възможностите, разрешени на държавите-членки, според член 7, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Член 6

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 26 ноември 1979 г. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки могат да отложат прилагането на член 2, параграф 2 и приложение II до приемането на общностен метод за анализ съгласно член 3.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 30 януари 1978 година.

За Съвета

Председател

P. DALSAGER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Максимално ниво на винилхлориден мономер в материали и предмети

Един милиграм на килограм от крайния продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Критерии, приложими за метода за определяне на равнището на винилхлорид в материали и предмети и за определяне на винилхлорид, отделян от материали и артикули

1. Равнището на винилхлорид в материали и предмети и равнището на винилхлорид, отделян от материали и предмети в храни, се определят посредством газово-фазова хроматография, като се използва методът „парофазов анализ“ (headspace).

2. За целите на определянето на винилхлорида, отделян от материали и предмети в храни, границата на определяне е 0,01 мг/кг.

3. Винилхлоридът, освобождаван от материали и предмети в храни, по принцип се определя в храните. Когато определянето в някои храни се оказва невъзможно по технически причини, държавите-членки могат да допуснат определянето му с помощта на симулатори на тези конкретни храни.